OMAGIUL SPORTIVILOR LA MAREA SĂRBĂTOARE

SPORTUL ÎN JUDEȚUL VRANCEA: IERI – APROAPE O NECUNOSCUTĂ, AZI – PREZENȚĂ ACTIVĂ ÎN ARIA PERFORMANȚEI

Vrancea. Vechi ținut românesc, cu nume de legendă, situat în zona Carpaților de curbură. Simbol, de-a lungul veacurilor, al libertății și demnității românești, manifestată în dorința de unire a clăcașilor moldoveni — exprimată la 1859 de deputatul țăran Ion Roată —, în contribuția adusă de vrednicii fii ai acestor meleaguri la obținerea independenței țării în 1877 și în actele de eroism din primul război mondial, înscrise cu litere de aur pe cîmpurile de luptă de la Mărășești, Mărăști, Soveja și Doaga. Vrancea, colț de țară pitoresc cu un istoric glorios și cu un prezent efervescent, rod al unor mărețe transformări economice și sociale, realizate în anii socialismului, sub conducerea înțeleaptă a partidului nostru, transformări care au deschis calea unor frumoase împliniri și în domeniul sportului.

PLECÎND DE LA APROAPE... NIMIC

Comparînd statisticile perioadei dinainte de Eliberare cu datele puse la dispoziție de secretarul C.J.E.F.S., **Stelian Bataragă**, și de metodistul **Ștefan Vasile**, rezultă că pe actualul teritoriu al județului Vrancea mișcarea sportivă nu însemna aproape nimic. Practicat doar de un număr restrîns de înavuțiți — mai ales proprietari de mari podgorii — care patronau, de fapt, întreaga viață socială a acestor bogate ținuturi, sportul era ceva rar, necunoscut chiar, nu numai în satele vrîncene de munte sau de șes, ci și în orașul Unirii, Focșani, unde, înainte de 1944, existau două echipe — una de volei și alta de fotbal —, doi profesori de educație fizică și două săli de sport, improvizate, în școli! Așa se face că, odată cu reorganizarea activității de educație fizică și sport pe întreaga țară, în perioada anilor 1946—1947, ținuturile Vrancei, ale fostului județ Putna, au pornit — cum s-ar spune — de la zero. Și, totuși, în ciuda lipsei unei tradiții sportive și în condițiile unei baze materiale precare, entuziasmul tineretului vrîncean s-a manifestat din plin, reușind să pună în mișcare energii nebănuite, să stimuleze ambiții creatoare, să pună în drepturile sale legitime ideea de mișcare în aer liber, de sport. Cu multă emoție își aduc aminte oamenii din partea locului de anii începuturilor romantice ale activității sportive din Vrancea și sentimente de reală prețuire nutresc ei pentru toți aceia care au aprins și au dus mai departe flacăra întrecerii în sport. Printre aceștia, doctorul **Victor Finescu**, un neobosit propagandist și organizator de competiții în mediul sătesc, și profesorul de educație fizică **Ovidiu Gavrilă**, un pasionat căutător de talente, a cărui muncă — conjugată cu a altor colegi mai tineri — a cunoscut o frumoasă împlinire, prin descoperirea și lansarea în prim-planul atletismului românesc a doi mari performeri: ing. **Gabriel Georgescu**, recordman al țării la aruncarea greutății în anii 1953—54, și prof. **Alexandru Mecică**, al doilea săritor la înălțime în perioada 1952—56, azi decan al facultății de educație fizică și sport de la Universitatea din Iași.

SPRE COTELE MARII PERFORMANȚE

Recent a avut loc o plenară a Consiliului județean pentru educație fizică și sport Vrancea care — analizînd activitatea și stadiul dezvoltării mișcării sportive de masă și de performanță, în lumina sarcinilor rezultate din Mesajul adresat de tovarășul NICOLAE CEAUȘESCU, secretarul general al partidului, Conferinței pe țară a mișcării sportive — a relevat importantele realizări sportive de pe aceste meleaguri, în contextul puternicului avînt general de creație și muncă pentru îndeplinirea, la cea mai înaltă cotă de responsabilitate comunistă, a **Programului P.C.R.**, ca și a hotărîrilor de partid și de stat. A fost un moment de bilanț și, în același timp, un element de referință, reliefînd un prezent bogat în succese, dintre care reținem: ● Organizarea, sub genericul „Daciadei", a unor atractive competiții sportive de masă care, în doi ani, au antrenat la practicarea exercițiului fizic și sportului un număr de aproximativ 40 000 de elevi. ● Participarea, în aceeași perioadă, a mii de tineri și oameni ai muncii la manifestațiile sportive inițiate de asociațiile sportive Milcovul, Vointa, Confecția — toate din Focșani, DEMAR Mărășești, Foresta C.P.L. Gugești, Locomotiva și Pionierul Adjud, C. S. Unirea și Clubul sportiv școlar Focșani, precum și de o serie de întreprinderi, ca de pildă Exportvin Focșani, Depoul C.F.R. Adjud și, mai ales, Filatura de lînă pieptănată (director, ing. **Nicolae Bucuțea**, un mare pasionat și sprijinitor al sportului) ● Antrenarea a 9 900 de locuitori ai satelor vrîncene la întrecerile din cadrul „Daciadei", a 18 200 participanți la „Crosul tineretului" și a 7 150 de concurenți la cupele pe ramuri de producție. ● Pe linia stimulării și afirmării în domeniul activității de performanță sînt de menționat titlurile de campioni naționali cucerite, în perioada 1967—78, de: **Paul Copu, M. Stoica, N. Zăncescu, Gabriela Pustianu, Felicia Antoniac, Gabriela Richițeanu, Maria Apostu** și **Gabriela Coteț** — la atletism; **Ion Cernat, Nicolae Grigoraș, D. Căldăraru, Gh. Cilțea, I. Gîrleanu D. Tudoran** — la box; **Gh. Zamfir, C. Senchiu, I. Olteanu** — la judo; **Georgiana Oprișan, Vasilica Manea, Aurora Podaru, Olga Rădulescu** — la tir; **Viorica Năstase** — la aeromodele ● În același context, al unor rezultate remarcabile în diferite competiții interne sau internaționale, se înscriu, mai recent, și cele realizate de: **Ion Cernat**, medalie de bronz la C.E. de box și medalie de argint la campionatele balcanice; **N. Grigoraș**, medalie de bronz la Campionatele balcanice de tineret la box; **Gh. Zamfir**, medalie de aur cu echipa națională de judo la Balcaniadă; **Felicia Antoniac**, medalie de bronz la Crosul balcanic; **Gabriela Coteț**, locul I la campionatul republican școlar; **Lenuța Turcu**, locul II în finala campionatului republican de cros; **Lenuța Chirilă**, locul II pe țară la Crosul pionierilor; **Lucian Stoica**, medalie de bronz la campionatul republican de judo pentru copii; echipa de volei băieți a C.S. Școlar (antrenor **I. Barbu**) — promovată în divizia de juniori și școlari; echipa de fotbal Unirea I.D.S.M.S.A. (antrenor **V. Stancu**), promovată, vara aceasta, în divizia secundă a țării. Subliniind asemenea performanțe, individuale și colective, cu care azi se mîndrește, cu deplin temei, județul Vrancea, este cazul să menționăm că — la realizarea lor — au contribuit, pe de o parte, condițiile din ce în ce mai bune de pregătire, asigurate prin grija organelor locale de partid și de stat; pe de altă parte, munca entuziastă și responsabilă a multor antrenori, printre care: **Ovidiu Gavrilă, Ștefan Munteanu** (atletism), **Costache Hogaș, Ion Zaharia** (box), **Aurel Cimpeanu** (judo), **Ion Oprișan** (tir), **Carol Chirilă** (aeromodele).

Așadar, de la trecutul aproape inexistent al sportului în general, și al aceluia de performanță, îndeosebi, pe meleagurile vrîncene, județul de la poalele Carpaților de curbură se înscrie, în prezent, în rîndul producătorilor de certe valori sportive.

Mihai IONESCU

Județul VRANCEA

	1944	1979
● Asociații sportive	2	264
● Cluburi sportive	—	2
● Sportivi legitimați	16	4 608
● Profesori de educație fizică	2	171
● Antrenori	—	28
● Baze sportive, săli	2	88
● Sportivi în loturi naționale	—	6
● Titluri de campioni		
— naționali	—	5
— balcanici	—	1
● Participanți la „Daciadă"		
— ediția I		124.975
— ediția a II-a (etapa de iarnă)		135.712
● Sportivi clasificați		
— clasă internațională		6
— categoria I		25
— categoria a II-a		117
— juniori		266

Carmen Bunaciu și Irinel Pănulescu dovedesc că se poate:

MEDALII ÎN COLECȚIE, DAR ȘI NOTE BUNE ÎN CATALOG!

Sub cerul senin al unei calde după-amieze, marcată încă de efortul întrecerii, **Carmen Bunaciu** se pregătea să conducă pentru a doua oară alaiul premiantelor spre podiumul de onoare. În acel moment, crainicul bazinului descoperit al marelui complex sportiv Lujniki anunța miilor de spectatori nu numai rezultatele definitive ale probei de 200 m spate, ci și realizarea de către înotătoarea română a unui nou record național. Comentatorii, la biroul presei, nu au întîrziat să menționeze în reportajele lor că, de fapt, timpul de 2:14,52 reprezintă, concomitent, cea mai bună performanță mondială a anului și a 6-a performanță mondială din toate timpurile. Apoi, tînăra înotătoare originară din Sibiu a primit onorurile pe podium. De pe treapta cea mai înaltă, sportiva noastră, încă emoționată, urmărea oglindindu-se în apele piscinei culorile scumpe ale tricolorului patriei înălțat pe catargul principal. Se încheia, în acel moment, un frumos bilanț al înotătoarelor române la concursurile internaționale preolimpice din cadrul Spartachiadei popoarelor din U.R.S.S. Alături de Carmen Bunaciu, colegele ei **Irinel Pănulescu** (argint) și **Mariana Paraschiv** (bronz) au completat colecția cu medalii.

Pe culoarele de sub tribunele bazinului, locul unde se încrucișau, într-un permanent du-te-vino, sportivi și antrenori, oficiali și ziariști, am întîlnit-o — acum destinsă după încheierea întrecerilor — pe multipla noastră recordmană răsfoind un ziar în limba engleză. Nu era o curiozitate întîmplătoare. Carmen Bunaciu are nota 10 la cursurile de limbă engleză ale Liceului de filologie-istorie nr. 2 din București, unde își încheie studiile medii.

Această împrejurare ne invită să facem un popas la tema **modului fericit în care sportivii noștri știu să îmbine armonios învățătura cu practica sportivă.** Deși este cunoscut efortul, adesea extraordinar, pe care sportul de performanță îl solicită din partea tinerilor foarte dotați, iată, **cei mai mulți dintre ei știu să-și drămuiască timpul, în așa fel încît să culeagă nu numai laurii gloriei din arene, ci să-și desăvîrșească și educația multilaterală, să devină cetățeni demni și utili societății noastre.**

Am luat exemplul sportivei Carmen Bunaciu pentru că, nu o dată, conducerea liceului pe care îl frecventează a subliniat conștiinciozitatea și seriozitatea la studii a elevei de 17 ani, din clasa a XII-a, care ia nota 9 la chimie, biologie și limba germană, în același timp în care realizează recorduri (nu mai puțin de 17 pe tabela națională) și obține trofee sportive!

Îmbucurător este faptul că și profilul social-sportiv al celorlalte laureate este similar. De pildă, Irinel Pănulescu, la 15 ani, elevă acum în clasa a X-a a liceului „C. Dobrogeanu-Gherea" din Ploiești, are un carnet de note la fel de... bine înzestrat. A încheiat clasa precedentă cu premiul I (media 9,15), avînd nota 10 la latină, biologie și engleză.

Exemplul înotătoarelor noastre — tocmai pentru că nu are un caracter excepțional — l-am evocat aici cu gîndul la unii sportivi care consideră încă, fără temei, că marea performanță e greu compatibilă cu studiile serioase, cu pregătirea aprofundată a unei profesiuni. Fetele noastre medaliate la întrecerile de la Moscova dovedesc cu deplină îndreptățire **nu numai că învățătura poate merge mînă în mînă cu înalta performanță, ci mult mai mult — că un mare campion nu e de conceput fără o pregătire intelectuală corespunzătoare!**

Victor BĂNCIULESCU

„PRIN MUNCA NOASTRĂ, CINSTIM MUNCA ÎNTREGII ȚĂRI"

(Urmare din pag. 1)

său de echipă **Ion Craiu** — lăcătuș sudor la construcții metalice. Că au gîndit în mod comunist, că acționează cum gîndesc, ne-o demonstrează și un alt eveniment de pe șantier. Se apropia termenul de punere în funcțiune a primei instalații a rafinăriei. Eforturile celor care lucrau acolo nu se dovedeau suficiente și, atunci, au pus umărul cu toții. Fără preget, fără odihnă. Cuvîntul a fost din nou respectat. Printre cei care au muncit cu sîrg și pasiune s-au aflat și sportivii.

Pentru lucrătorii Trustului de construcții, munca la un obiectiv al industriei chimice a însemnat ceva nou, care a cerut, în majoritatea cazurilor, o recalificare a oamenilor. Nimeni nu și-a precupețit forțele, pentru că membrii colectivului de aici, de pe platforma petrochimică Midia-Năvodari, printre care se află și numeroșii practicanți ai sportului, știu că prin munca lor cinstesc munca întregii țări...

ÎN ANII SOCIALISMULUI BIRUITOR, FEMEIA S-A AFIRMAT PLENAR ȘI ÎN DOMENIUL SPORTULUI

Ar fi de prisos, desigur, într-un articol despre femeia sportivă în cei 35 de ani de la Eliberare, să ne mai referim la condiția generală a femeii din România. Femeia-academician, femeia-activist de partid și de stat, femeia-om de știință, femeia-inginer, femeia-director, femeia-pilot sau navigator, femeia-prim-topitor, femeia-maistru, femeia-sudor etc. etc. reprezintă o realitate cu care ne-am obișnuit și care ilustrează condițiile de afirmare plenară a femeilor, create de partidul comuniștilor, ca și calitățile pe care le are femeia română și care i-au făcut posibilă afirmarea.

Lista realizărilor sportive dinainte de 23 August 1944 nu înregistrează, în general, succese prea multe iar numele de femei sînt rarisime.

În ansamblul măsurilor luate de partidul nostru se înscriu și cele privitoare la prezența activă a femeii în activitatea de educație fizică și sport. Antrenate tot mai mult în marile competiții de masă de tot felul, în întreceri dedicate în exclusivitate lor — inițiativă a ultimilor ani —, în practicarea gimnasticii la locul de muncă, a gimnasticii de întreținere, ca și în tot mai interesantele acțiuni organizate în zilele libere din săptămînile cu program redus de muncă, femeile au posibilitatea să se bucure din plin de binefacerile exercițiilor fizice, sportului și turismului, care le ajută să-și păstreze tinerețea, să fie mai viguroase și mai frumoase. O puternică dezvoltare a activității sportive feminine promovează marea competiție națională „Daciada".

Dar femeia — indiferent de naționalitate — s-a afirmat puternic în anii socialismului biruitor și în domeniul marii performanțe. Ne sînt binecunoscute numele unor mari sportive, campioane olimpice, mondiale și europene, performere de excepțională valoare, care au contribuit din plin la crearea și consolidarea continuă a prestigiului de care se bucură România socialistă și pe plan sportiv. Iată cîteva doar din minunatele noastre sportive, exemple de muncă dîrză, de înaltă responsabilitate și înflăcărat patriotism: Iolanda Balaș, Lia Manoliu, Viorica Viscopoleanu, Mihaela Peneș, Olga Orban, Ecaterina Stahl, Maria Vicol, Ileana Gyulai, Elena Leuștean, Sonia Iovan, mai tinerele Nadia Comăneci, Teodora Ungureanu sau Emilia Eberle, ca și Ella Constantinescu, Maria Alexandru, Geta Pitică, Argentina Menis, „echipa de aur" a handbalistelor, Doina Ivănescu, Ileana Silai, Natalia Mărășescu, Maricica Puică, Elisabeta Polihroniade, Ana Petrescu, Crista Szöcs, Julieta Namian, Elena Trandafir, Maria Navasart, Maria Simionescu... și lista ar putea continua pe pagini întregi.

Trebuie să adăugăm neapărat faptul că toate marile noastre sportive, fără excepție, sînt prețuite deopotrivă și pentru calificarea lor profesională, pentru însușirea căreia au trebuit să muncească, de asemenea, din răsputeri.

Conducerea partidului și statului, personal tovarășul **Nicolae Ceaușescu** acordă o înaltă și generoasă prețuire marilor noastre sportive, pe care le-a distins cu ordine și medalii ale Republicii Socialiste România, între care și titlul de „Erou al Muncii Socialiste", înmînat — pentru prima dată în istoria nouă a sportului nostru — unei tinere.

În întîmpinarea celor două mari evenimente politice din acest an, a 35-a aniversare a Eliberării și Congresul al XII-lea al P.C.R., sportivele, antrenoarele, profesoarele de educație fizică și celelalte specialiste ale mișcării sportive muncesc, asemenea întregului popor, cu sporit elan, pentru a obține noi succese de prestigiu, exprimîndu-și și în acest fel calda recunoștință pentru tot ce a făcut și face partidul nostru pentru afirmarea plenară a femeii.

Mircea COSTEA